

бровския манастиръ като чули че дошли „първи руски жени“, явиха се прѣдъ насъ за да ни поздравятъ и не искаха никѣдѣ да ни пустижтъ да идемъ а моляха непрѣменно да отидемъ да живѣемъ у тѣхъ въ манастиря. Каза имъ се че заедно съ сестритѣ има и двама доктори, т. е. азъ и студентътъ . . .

— Нищо, нищо, могатъ и докторитѣ да живѣжтъ у насъ, казаха тѣ.

Като се съгласихме на молбата имъ, ние отидохме въ манастирътъ, който се намира твърдѣ близо до болницата, а това бѣше много сгодно за насъ. Влѣзохме прѣзъ вратитѣ въ дворътъ, задъ него е манастирския дворъ и градина съ високъ кукурузъ, и редове съ зеле, салати а между тѣхъ една ижека която води къмъ вратата на втория дворъ, задъ който се намира градинка съ малка бѣла църква на лѣва страна и нисички дълги здания отъ двѣтъ други страни — келиитѣ на калугеркитѣ. Задъ тѣхъ се скрива пакъ градина и малкъ дворецъ съ други келии. Ето главнитѣ черти на вътрешното устройство. На сѣвѣдѣ зеленина, цвѣтя, лози на чардаци, чешма съ най-чиста вода, каменна ограда по негдѣ гжесто обрасла съ трѣва и шумното течение на рѣка Янтра — всичко това ни се показва тѣй мило, тѣй поетично, а отстъпенитѣ намъ стаи така чистички и така хубави . . . И наистина всичко бѣше твърдѣ симпатично, за това ние които отъ най-напрѣдъ се отнесохме малко хладнокрѣвно къмъ такъвъ единъ манастирски животъ, сега сички рѣшихме да останемъ тукъ и твърдѣ бѣхме задоволни съ нашата нова обителъ, която като че нарочно е била за насъ приготвена и само очаквала нашето дохож-